

طالب علم، دل از دنیا برکند / شرح حال کسی که به بهشت نمی‌رسد

انسان در هر مرحله‌ای از زندگی خود محبوبی دارد، اگر انسان می‌خواهد ترقی کند، باید از این محبوب دل بکند؛ تا عاشق باغ و بستان هستیم به بهشت نمی‌رسیم.

انسان در هر مرحله‌ای از زندگی خود محبوبی دارد، اگر انسان می‌خواهد ترقی کند، باید از این محبوب دل بکند؛ تا عاشق باغ و بستان هستیم به بهشت نمی‌رسیم.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله ضیاءآبادی شب گذشته در جلسه تفسیر قرآن خود که به تفسیر سوره مبارکه کهف اختصاص داشت، اظهار کرد: قرآن برنامه آسمانی برای تامین سعادت ابدی جامعه بشری است. دلیل وضع این قانون از جانب خداوند، این است که در میان افراد بشر تقابلات گوناگون وجود دارد و گروهی در مقابل قرآن، مطیع و گروهی متخلفند و قانون این است که مطیع و متخلف را یکسان نداند. اگر این مورد نباشد، قانون لغو است و باید مطیع، پاداش و متخلف کیفر داشته باشد.

ایمان باید با عمل صالح توأم باشد

وی افزود: ظرفیت دنیا محدود است و رسیدگی به همه این امور در آن گنجانده نمی‌شود؛ بلکه باید در دنیای دیگر به این امر رسیدگی شود. خداوند در قرآن می‌فرماید: «وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا؛ و بگو حق از پروردگارتان [رسیده] است پس هر که بخواهد بگردد و هر که بخواهد انکار کند که ما برای ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سرپرده‌هایش آنان را در بر می‌گیرد و اگر فریادری جویند، به آبی چون مس گداخته که چهره‌ها را بریان می‌کند یاری می‌شوند و چه بد شرابی و چه زشت جایگاهی است» (الکهف/29).

همچنین در قرآن آمده است: «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا؛ کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند [بدانند که] ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است، تباه نمی‌کنیم» (الکهف/30). آیت‌الله ضیاءآبادی ادامه داد: این آیه گوشه‌ای از پاداش بهشتی‌ها را نشان می‌دهد. در همه جای قرآن، ایمان و عمل صالح با هم آمده است. ایمان تنها کافی نیست و اگر کسی اهل عمل به گفته‌هایش نباشد معلوم می‌شود دروغ می‌گوید. تنها خدا، پیامبر(ص) و ائمه(ع) را شناختن و اشک ریختن کافی نیست بلکه لازم است بعد از عمل صالح، این کار را با حسن عمل توأم کرد؛ چون گاهی افراد، کارشان با ریاکاری همراه است.

تا عاشق باغ و بستان هستیم، به بهشت نمی‌رسیم

وی تاکید کرد: مراقب باشید نگاهتان به کسانی که به آنان انفاق می‌کنید، تحقیرآمیز نباشد و دل آنان را نیازارید؛ چون اینکار شما انفاق شما را خراب می‌کند. گاهی انسان با اذیت کردن، انفاق خود را خراب می‌کند. کمیت مهم نیست، کیفیت مهم است. عمل صالح باید با اخلاص همراه باشد. کسانی که این‌گونه هستند، به گفته خداوند، بهشت‌ها دارند و اینها صاحب جنات می‌شوند. اخلاقیات جنت مخصوص دارد هرکسی که امانت، عفت و صداقت دارد دارای جنت مخصوص خود است. آیت‌الله ضیاءآبادی ادامه داد: انسان در این هستی، در هر مرحله‌ای به چیزی عشق می‌ورزد و از برخی چیزها دل می‌کند. انسان در هر مرحله‌ای از زندگی خود محبوبی دارد، اگر انسان می‌خواهد ترقی کند، باید از محبوب اولی دل بکند. تا عاشق باغ و بستان هستیم به بهشت نمی‌رسیم. برای رسیدن به بهشت باید از باغ و بستان دل بکنیم.

کسی که از خداوند علمی می‌خواهد از دنیا دل برکند

وی افزود: ما باید از خداوند، دل کندن از دیگران و دل بستن به او را بخواهیم. هرکس می‌خواهد خداوند، علمی را به او بدهد، باید زاهد باشد و از دیگر چیزها دل برکند. در دانشگاه و حوزه، باسواد زیاد داریم، اما این‌ها صاحب علم نیستند. امام صادق(ع) فرمودند: «علم نوری است که اگر خدا بخواهد در دل کسی می‌افکند». بسیاری از افراد، دانشمند هستند، اما علم ندارند. کسی که دلش می‌خواهد خداوند، بدون معلم بشری به او علمی دهد، از دنیا دل برکند.